

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Paulinische Paradox Serie

In deze serie worden veel dingen die ons zijn geleerd ter discussie gesteld.

Waren de geboden -die God aan Israël gaf- tijdelijk, of zijn deze instructies nog steeds relevant voor ons?

Hopelijk sta je te popelen om dit aan het Woord van God te toetsen, want daarover gaan deze studies.

De serie bestaat uit meerdere delen:

1. Deel 1 - Kan de meerderheid het mis hebben?
2. Deel 2 - De Paulus die je nooit gekend hebt.
3. Deel 3 - Waarom is Paulus zo moeilijk te begrijpen?
4. Deel 4 - Welke Wet Paulus?
5. Deel 5 – De gebruikelijke tegenstrijdigheden verklaren

Neem de tijd om deze studie te bekijken en pauzeer als het nodig is om iets op te zoeken in het Woord. Voordat je begint aan de Paulinische Paradox raden we je aan om eerst onze studies “[Handelingen 10](#)” en “[Handelingen 15](#)” te bekijken.

Laten we beginnen met het onderwijs.

Paulinische Paradox Serie: Deel 1-Kan de meerderheid het mis hebben?

Ben je tevreden met inconsistenties, fouten of tegenstrijdigheden ... vooral met betrekking tot je begrip van de Bijbel? Als je antwoord ‘ja’ is, dan zijn de studies uit deze serie voor jou waarschijnlijk niet van belang.

Echter, als je het, net als veel anderen, interessant vindt om alles wat je gelooft te toetsen, als je geïnteresseerd bent in diepgaand onderzoek in het Woord van God, en ernaar verlangt om de waarheid

te geloven en die toe te passen, dan zal dit onderwijs de moeite waard zijn, misschien verandert het je leven.

Iedereen die actief is als Bijbelleraar heeft wel één of andere fout in zijn doctrine. Dat is gewoon een feit. Elke eerlijke leraar zou moeten toegeven dat er een mogelijkheid is of een kans bestaat dat hij het in bepaalde zaken fout heeft. We houden onszelf voor de gek als we denken dat we het allemaal bij het rechte eind hebben, of dat iemand alle antwoorden heeft.

Maar moeten we uit frustratie ons hoofd maar laten hangen en geen pogingen meer doen om Zijn Woord beter te begrijpen?

Moeten we maar tevreden zijn met de fouten? Aan het eind zullen we alles immers begrijpen. Maar laten we ons daardoor weerhouden om Zijn Woord nu al proberen te begrijpen?

De Geest, die in ons zou moeten wonen, zou ons altijd moeten motiveren om het Woord van God te willen begrijpen en toe te passen. De Geest geeft ons het verlangen om het Woord goed te onderzoeken, het te leren, en het dan toe te passen in de praktijk van ons leven.

Als de Bijbel zegt dat iets waar is, dan zorgt dat ervoor dat we, vanwege ons geloof, ook willen doen wat waar is. Wij weten bijvoorbeeld dat het waar is dat moord en stelen verkeerd zijn, dus zal elke gelovige die het Woord van God als waarheid erkent, kiezen om die dingen te laten.

Op dezelfde manier geloven we dat gedoopt worden en eerlijk zijn, ook instructies zijn die we in de Bijbel kunnen vinden. Dus doen we die dingen, omdat ze waar zijn. Ze maken deel uit van de Bijbel en we beweren dat we die geloven. We geloven dat het waar is, dus waarom zouden we niet doen wat waar is?

Daarnaast worden we door het geloof gered... niet door de dingen die wij doen. Redding is door geloof, niet door werken. Hetzelfde geloof dat tot redding leidt, brengt ook werken voort, dus kunnen werken nooit enig causaal verband hebben met de status van onze redding. Maar alhoewel er geen causaal verband is, hebben ze wel degelijk met elkaar te maken. Ons geloof zorgt voor de redding, en echt geloof blijkt uit onze werken. Misschien is dat nu nog verwarrend, later zullen we dat verder uitleggen. De Bijbel is daarover heel helder, en we willen ervoor zorgen dat je begrijpt dat deze studie precies hetzelfde onderwijst. Er bestaat niet zoiets als een op werken gebaseerde redding.

Vanwege onze redding, en *vanwege* ons geloof, laten we ons dopen en streven we ernaar om eerlijk te zijn, we doen dat niet om onze redding te bewerken. Hetzelfde geldt voor ELK gebod van God. We houden elk gebod van God in ere, om dezelfde reden als dat we ons laten dopen of dat we iemand niet willen vermoorden. Deze dingen zijn het bewijs dat we geloven dat deze dingen waar zijn. Het is het bewijs dat we geloven dat de Bijbel waar is. Het is het bewijs van ons geloof. Het is *bewijs* van ons geloof, niet de *oorzaak* ervan. Het is correlatief, en niet causaal.

Met andere woorden, als we ons ergens aan toewijden en erop vertrouwen, dan zullen we uiteindelijk gaan leven naar datgene waar we ons aan toewijden en waar we op vertrouwen. Wat je van binnen gelooft, zal waarneembaar zijn in de dingen die je doet.

Het is de bedoeling dat de Heilige Geest ons het verlangen geeft om die waarheid te leren, die we uiteindelijk zullen gaan doen. (Ezechiël 36:27, Johannes 14: 7, Johannes 16:13, 1 Johannes 2:27).

Veel mensen hebben vandaag de dag een onrustig gevoel in hun geest ten aanzien van tal van zaken; ze zien namelijk dat dingen uit het Woord van God waar zijn, maar omdat om hen heen wordt onderwezen dat die dingen niet langer waar zijn, brengen ze deze waarheid niet in praktijk. Dat zouden we ons tot op zekere hoogte moeten aantrekken. (Psalm 119:43; Psalm 119:142)

We zouden ons moeten afvragen of het zo kan zijn dat iets waarvan God zegt dat het waarheid is voor Zijn volk, later niet meer waarheid is. Als de absolute waarheid ineens niet meer waarheid is, was het dan vanaf het begin wel echt de waarheid, en was het dan wel een absolute waarheid? Dit zijn legitieme vragen en vragen die iedereen zichzelf zou moeten stellen. Kunnen de instructies die in de Schrift vrijheid worden genoemd, ineens instructies worden waar God ons later van moet bevrijden? (Psalm 119: 44-45) Heeft God ons bevrijd van de vrijheid?

Ik realiseer me dat dit nogal absurd klinkt, maar geloof het of niet, de heersende doctrine leert dat God dit inderdaad heeft gedaan. Diezelfde vrijheid wordt zelfs gebondenheid genoemd. Hij heeft ons zogenaamd bevrijd van zijn allang vastgestelde vrijheid, om ons een ander soort vrijheid te geven, die alleen in Christus wordt gevonden.

Op één of andere manier zijn de vrijheid die door de Vader wordt aangeboden, en de vrijheid die door de Zoon wordt aangeboden, twee verschillende dingen, die op één of andere manier met elkaar in strijd zijn. Dat klinkt volstrekt onlogisch.

Dan is er nog een andere vraag die je perplex doet staan. God zegt dat Zijn Wet volmaakt is (Psalm 19:8). Toch leert de heersende doctrine dat de Wet van God veranderd is en dus beter is gemaakt. Dus ... moeten we daaruit opmaken dat volmaakt nog meer volmaakt kan worden? Hoe kun je zeggen dat iets meer volmaakt kan worden, terwijl er al gezegd is dat het volmaakt is?

Als deze dingen je helemaal niets doen, en je het prima vindt je bij een dergelijke doctrine neer te leggen, dan zullen we toegeven, dat je veel tijd zult besparen door nu te stoppen met deze studie. In deze studie willen we deze zaken immers met elkaar in overeenstemming brengen. Als jij dat ook wilt, dan kan deze studie van waarde zijn. Je vlees zal de oplossing voor deze vragen niet leuk vinden, maar het Woord van God zegt dat de Geest, die in je woont, daar wel blij mee is. Als je ook maar klein beetje bezorgd bent over deze tegenstrijdigheden, dan moet je deze zaken uitzoeken.

Elke persoon in wie de Heilige Geest woont zou te allen tijde bereid moeten zijn om te leren. Iedereen is tot op zekere hoogte leraar en/of leerling. Het enige wat we kunnen doen en zeker moeten doen, is onszelf en anderen voortdurend toetsen aan het Woord van God. We moeten het aangenaam vinden om onszelf te corrigeren en te worden gecorrigeerd, want het ergste dat ons bij correctie kan gebeuren is dat we nederig worden en het Woord van God beter gaan begrijpen. Dat zijn beide prachtige zaken!

God zegt dat Hij ons corrigeert omdat Hij van ons houdt (Spreuken 3:12). Als je het gevoel hebt dat het Woord van God je bij dit onderwijs corrigeert, voel je dan geliefd door God, want dat is wat het Woord van God doet. En iedereen die de correctie haat is onverstandig, het zijn de wijzen die de correctie liefhebben (Spreuken 12:1). Het haten van correctie leidt tot onze eigen vernietiging:

Spreuken 15:9-10

“De weg van een goddeloze is voor de HEERE (JHWH) een gruwel, maar wie gerechtigheid najaagt, heeft Hij lief. Vermaning is onaangenaam voor wie het pad verlaat, en wie bestraffing haat, zal sterven.”

Er zijn mensen die onderwijzen dat we anderen niet moeten corrigeren...maar dat klinkt niet logisch...

Titus 2:15

“Spreek over deze dingen, bemoedig en wijs met alle gezag terecht. Laat niemand u verachten.”

1 Timotheüs 5:20

“Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben.”

Als je een wijs man corrigeert, dan zal hij daar enkel met liefde op willen reageren. Een spotter van het Woord van God haat correctie, en zal ons erom haten.

Spreuken 9:8

“Wijs een spotter niet terecht, anders zal hij u haten. Wijs een wijze terecht, en hij zal u liefhebben.”

Zonder het Woord van God, kunnen we geen fouten aan het licht brengen. Als we geen fouten aan het licht kunnen brengen, dan kunnen we die fout ook niet wegdoen. Hoeveel houden we werkelijk van anderen als we hen niet corrigeren in hun fout? Deze studie zal bij het bestuderen van het Woord van God, af en toe erg direct en vaak scherp zijn, maar vergeet niet wat de waarheid doet:

Hebreeën 4:12

“Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.”

Onthoud, ons hart is van nature arglistig...

Degenen die worden gecorrigeerd zeggen wellicht: "God kent mijn hart."
Nou, God kent inderdaad ons hart:

Jeremia 17:9

“Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?”

God wil ons een nieuw hart geven, een ander hart, een hart dat Zijn geboden wil houden:

Ezechiël 36:26-27

“Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en *dat* u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.”

Dit is waar het Nieuwe Verbond om gaat, dat we een verlangen zullen hebben om de Wet te doen, om de Wet in ons hart te plaatsen, niet om de Wet te wijzigen of af te schaffen:

Jeremia 31:33

“Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

Gods instructies komen uit Zijn eigen hart; ze zijn er om in ons hart te zijn, ze veranderen ons hart naar het hart van God. Daarom is God Liefde en het houden van al Gods instructies wordt omschreven als een daad van liefde.

Lees Psalm 119 eens door, het is het langste hoofdstuk in de hele Bijbel, maar het is zeker het lezen waard ... bij het lezen van Psalm 119 is het duidelijk dat David toeliet, dat God hem deze hartsgesteldheid gaf ... of lees Psalm 37:31 of Psalm 40:8. De Wet van God was duidelijk aanwezig in het hart van David. God neemt ons hart weg en geeft ons Zijn hart. Het is dan ook niet verwonderlijk dat van David wordt gezegd dat hij een man naar Gods hart was.

Handelingen 13:22

“Nadat Hij hem had afgezet, verwekte Hij David voor hen tot koning; Hij gaf ook getuigenis van hem met de woorden: Ik heb David, de *zoon* van Isaï, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil.”

Wij raden je aan om te luisteren naar Zijn Geest als je verder gaat met deze studie, en we raden je ook aan om deze studie te toetsen aan Zijn Woord. (1 Thessalonicenzen 5:21)

Dus, hoe komt het dat er fouten ontstaan? Is het mogelijk dat er in ons persoonlijk geloof iets aanwezig is, dat fout zou kunnen zijn? Hoe zouden we kunnen weten dat we zaken verkeerd begrijpen? Gaan we mee in wat de meerderheid gelooft? Gaan we mee in wat de "slimste" mensen geloven, die moeten het toch zeker wel voor ons hebben uitgezocht? Hoe kunnen zoveel slimme mensen het fout hebben?

Hebben slimme mensen in grote groepen altijd gelijk?

Gaan we mee in wat historisch gezien al het langst wordt geloofd? Is het zelfs mogelijk dat Gods volk het al zo'n lange periode bij het verkeerde eind heeft gehad? Gaan we mee in de overtuigingen van degenen die de meeste boeken hebben verkocht? Of de grootste gemeentes hebben?

Als iets populair is, is het dan altijd correct?

We ontdekken pas dat we fout zitten als we het toetsen aan datgene wat we als waarheid geloven.

Bouwen we ons geloof op de geloofsbelijdenis van een bepaalde denominatie, als bron van waarheid? Bouwen we ons geloof op een bekende traditie, als bron van waarheid? Bouwen we ons geloof op een bepaalde voorganger, op mensen, om ons van de waarheid te voorzien? Of ... moeten we ons geloof bouwen op het Woord van God?

Dat laatste zou het juiste antwoord moeten zijn. En we zouden dat allemaal al moeten weten. Maar hoe vaak zijn we niet in een situatie geweest waarin we vergaten dat het Woord van God de bron van alle wijsheid en waarheid is?

Het Woord van God is de bron van de waarheid en brengt fouten aan het licht. Het Woord van God zal ons nooit in de steek laten en het kan nooit verkeerd zijn. Maar kunnen er onder dezelfde paraplu, die we geloof noemen, zoveel tegenstrijdigheden zijn, zogenaamd gebaseerd op hetzelfde Woord van God? Waar komt al die verwarring vandaan?

God is niet de auteur van verwarring...

1 Korinthe 14:33

“Want God is geen *God* van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenten van de heiligen.”

In werkelijkheid zijn wij in alle gevallen het probleem. En wij zijn altijd het probleem geweest. Als we ons geloof bouwen op het Woord van God, dan is de fout altijd het resultaat van een misplaatst geloof, omdat elke fout in strijd is met het Woord van God. De fout ligt enkel bij ons of bij anderen, en nooit bij het Woord van God. Daardoor ontstaan fouten, en alleen daardoor.

In feite komt het door onze vleeselijke neigingen. We kunnen in de fout gaan door ons geloof ten onrechte te bouwen op mensen, tradities, historische normen, populaire doctrines, enz., zelfs wanneer die in strijd zijn met het Woord van God.

In feite zegt Gods Woord dat we helemaal geen mensen nodig hebben om ons te onderwijzen. We hebben alleen onze eigen geest nodig en de Heilige Geest, die in ons woont, en het Woord van God:

1 Johannes 2:27

“En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die *zalving* is waar en is geen leugen – en zoals ze u heeft onderwezen, *zo* moet u in Hem blijven.”

Betekent dit dat leraren niet nuttig kunnen zijn, dat we ze moeten vermijden? Nee, natuurlijk niet ... Leraren kunnen ons helpen om sneller te leren, of ons op fouten te wijzen, op basis van het Woord van God ... Het is onderdeel van de grote opdracht, om alle volken alles te onderwijzen wat onze Heiland ons heeft geboden (Mattheüs 28:19-20), en om dat te gehoorzamen. Die instructie hebben we gekregen. We moeten gaan onderwijzen. En we moeten discipelen zijn.

Als we niet onderwijzen dat je gehoorzaam moet zijn aan Zijn Woord, dan voeren we de grote opdracht gewoon niet uit. Het gaat hierom: we zijn zelfs verplicht om onze leraren te toetsen aan het Woord van God. Wij zijn verantwoordelijk voor wat we geloven op basis van wat het Woord van God ons leert, niet wat anderen ons leren te geloven. We zijn verplicht om ervoor te zorgen dat anderen ons het Woord van God onderwijzen.

Het probleem is dat er vandaag de dag niet al te veel onderwijs wordt gegeven, en nog erger, dat de studenten hun deel niet doen om het geleerde te toetsen aan het Woord van God. En zelfs als de leraren het Woord van God onderwijzen, zullen er nog steeds mensen zijn die weigeren om te luisteren:

Spreuken 5:12-13

“...en je zegt: Hoe heb ik vermaning kunnen haten, en heeft mijn hart bestraffing kunnen verwerpen, en heb ik niet geluisterd naar de stem van mijn leraren, mijn oren niet geneigd tot mijn leermeesters!”

Ons onderwijs kan onjuist zijn. Je bent verplicht om het te toetsen. Het is zelfs zo dat als jij weet dat deze studie verkeerd is, je de verantwoordelijkheid hebt om ons dat te laten weten, aan de hand van het Woord van God ... en ons te corrigeren. Niemand zou het moeten accepteren dat een broeder of zuster in onjuistheden wandelt, of nog erger, deze fouten aan anderen onderwijst. Wat voor liefde zou dat zijn?

Door anderen te corrigeren laten we juist liefde zien. In feite haten we onze broeders als we ze niet berispen, en als gevolg daarvan dragen we hun zonden zelf (Leviticus 19:17).

Helaas maakt de tegenstander gebruik van onze vleselijke neiging om Gods volk te verdelen en om het Woord van God onbelangrijk te maken. Het trieste feit is dat het vlees van fouten houdt (Romeinen 7:1, 1 Timotheüs 4:2-5). Het vlees houdt niet van correctie. Dat maakt de taak van een leraar des te moeilijker, omdat de Geest de Enige is die het vlees of het vleselijke tenietdoet.

Als degenen die naar de leraar luisteren de Geest niet hebben, dan hebben ze geen oren om te horen (Romeinen 8). Het zijn degenen die de Geest hebben, die het Woord van God gehoorzamen. Zij die voornamelijk gedreven worden door het vlees, willen steeds minder te maken hebben met het Woord. En tenzij we onszelf en anderen toetsen aan het Woord van God, zal het blootleggen en corrigeren van een fout simpelweg niet mogelijk zijn. Eenheid is niet mogelijk ... en alle zegeningen die voor ons zijn weggelegd in het wandelen in de volheid van Zijn Waarheid zijn niet mogelijk ... totdat we allemaal volwassen zijn en de waarheid in liefde zullen spreken, maar voor die tijd zal er eenvoudig geen echte eenheid zijn (Efeze 4).

Daarom is het essentieel om te bepalen wat de waarheid is, zodat we die ook daadwerkelijk gaan gebruiken. De enige waarheid die we hebben is het Woord van God. Dus, als we onszelf willen corrigeren, dan is er maar één manier om dit te doen ... door onze overtuigingen te laten corrigeren door het Woord van God ... en niet door boeken, mensen, gemeentes, geloofsbelijdenissen of enige andere kunstmatige hoofdbedekking waar we ons onder plaatsen.

Wij moeten slechts één hoofdbedekking hebben, en dat is onze Verlosser en Heer, Jezus Christus, of Jesjoea, zoals Zijn Hebreeuwse naam in de eerste eeuw luidt (1 Korinthe 11:1-3), Die het vleesgeworden Woord is (Johannes 1:14), Die het Woord van God is (Openbaring 19:13) en Die vandaag nog steeds hetzelfde Woord van God is als gisteren en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8).

Eigenlijk is Jesjoea een wandelende Bijbel. Alles wat Hij deed, onderwees of voorleefde is waarheid, dezelfde waarheid als gisteren, vandaag en voor eeuwig. En om het heel duidelijk te maken, het Woord van God is "hetzelfde", oftewel "onveranderlijk". Iets dat "hetzelfde" is, is "niet veranderd".

Ik realiseer me dat het niet nodig zou moeten zijn om dit te benadrukken, maar vergeet niet dat er mensen zijn, die leren dat het Woord van God veranderd is. Is het niet problematisch om te beweren dat iets gisteren, vandaag en voor eeuwig onveranderd is, maar ook te zeggen dat het is veranderd? Als dat voor jou geen probleem is, dan zal deze studie voor jou geen enkele waarde hebben.

Maar ik vermoed dat de meesten, die eerlijk zijn tegen zichzelf, niet zullen zeggen dat iets dat hetzelfde is, ook is veranderd. Het enige dat is veranderd, is onze doctrine over het Woord van God, en we hebben een paar duizend jaar geschiedenis om dat te bewijzen. Allereerst moeten we dan ook gaan begrijpen wat de intentie en het doel van deze studie is.

We verzuimen maar al te vaak om onszelf en anderen op wat voor manier dan ook te toetsen. Onopzettelijk houden we allemaal vast aan een aantal ongetoetste aannames, en we vertrouwen de uitleg van anderen waarschijnlijk meer dan we zouden moeten doen, vanwege hun positie of vanwege een formeel papier waarop staat dat ze een vorm van autoriteit hebben.

We moeten beseffen waarom JHWH tegen de herders van de laatste dagen zegt dat Hij hen verantwoordelijk houdt wanneer Hij terugkomt op de Dag van de Heer ... (Ezechiël 34). Het zuivere water en de weilanden zijn troebel gemaakt en vertrapt, en daardoor zijn Zijn schapen verstrooid.

Teveel mensen hebben een blind vertrouwen in de herders, die in de laatste dagen niet aan de kant van JHWH staan. Als dat niet zo zou zijn en als we uiteindelijk geen herstel nodig zouden hebben, dan zou Hij dat niet hebben gezegd. Wij zijn inderdaad verstrooid, en hebben herstel nodig. Het is namelijk zo dat je het risico loopt dat elke ongetoetste aanname fout is.

Laten we de gang van zaken in de eerste eeuw eens bekijken:

In de eerste eeuw waren er binnen het geloof ongeveer 27 verschillende denominaties, met verschillende meningen over verschillende zaken. De overheersende sekten waren de Sadduceeën en de Farizeeën. De Farizeeën waren onderverdeeld in 7 denominaties. De Farizeeën waren de opgeleide theologen van die tijd. Zij waren de mannen met de antwoorden. Ze zouden de meest gerespecteerde en gewaardeerde "theologie-opleidingen" van die tijd zijn geweest. Zij onderwezen een doctrine die honderden jaren oud was, en van generatie op generatie was doorgegeven. Zij waren de leraren, de leiding, de gewaardeerde academici en de geleerden. Hun doctrine was vermoedelijk, door de generaties heen, getoetst door een aantal van de meest briljante rabbijnse geleerden. Zelfs Paulus hield zich voor een groot deel van zijn leven aan deze heersende Farizeese doctrine. Over het algemeen waren de heersende Farizeeën uit de eerste eeuw ook de "Commentatoren op de Bijbel" en de "Bijbelschool" deskundigen van hun tijd.

Daarom zouden we, volgens de hedendaagse gevestigde theologische orde, verwachten dat deze jongens een hele gezonde theologie hadden. Ze zouden gelijk moeten hebben. Maar er waren niet veel mensen die hun interpretaties van het Woord van God onderzochten. Ze waren meer dan slim. De hoogste rabbijn, waaronder ook Paulus werd opgeleid, Gamaliël, eiste van een student dat hij de gehele Torah, de eerste vijf boeken van de Bijbel, woord voor woord, onthield ... Wie van ons weet ook maar iets van de Bijbel uit zijn hoofd?

Ze hadden ook historische tradities en leerstellingen, die door tal van intelligente leraren uit het verleden van generatie op generatie waren doorgegeven. Dit werd de mondelinge wet genoemd, en het is nu bekend als de Talmud. Deze werd ook gememoriseerd en gepraktiseerd, en hiermee kwamen ze eigenlijk in de problemen.

Ze hadden alle antwoorden en waren de gerespecteerde docenten voor de juiste uitleg. En dat wist iedereen.

Ze erkenden het Woord van God als de waarheid, en als er een vraag was over het Woord van God, dan zou je naar hen toegaan. Maar hoe is het in deze zaak met hen afgelopen? Niet zo goed.

En om eerlijk te zijn is dit het Bijbelse patroon van het volk van God. Allerlei zaken verworden tot een zee van religie en doctrines.

Maar al te vaak wordt ons geleerd dat de Farizeeën de Wet van God onderwezen, zoals Mozes deze had opgeschreven.. Dat is immers wat de Farizeeën onderwezen en praktiseerden ... toch?

Jezus - Zijn Hebreeuwse naam Jesjoea – heeft enkele interessante opmerkingen gemaakt over de Farizeeën.

Markus 7:8-13

“Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: *Het is korban* (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, *is het met hem in orde*. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.”

Hier wordt Mozes door Jesjoea geciteerd, en Hij zegt dat wat Mozes schreef het Woord van God is en de Wet van God, en dat de Farizeeën die krachteloos maakten door hun overleveringen en tradities. Hun onderwijssysteem, de gevestigde theologie en de gewaardeerde heersende leiders zaten ernstig in de fout. Zij hadden het Woord van God, maar ze hadden dat volledig krachteloos gemaakt door hun tradities, doctrines en praktijken.

Er is hier een aantal interessante zaken te benoemen.

- 1) De Farizeeën die de mores bepaalden zaten blijkbaar HEEL verkeerd met hun doctrine. Dit is geen mening, maar dit waren de duidelijke woorden van Jesjoea Zelf.
- 2) Jesjoea onderwees dat het krachteloos maken van de woorden van Mozes een HEEL slechte zaak was. Als Jesjoea het niet slecht zou hebben gevonden om de woorden van Mozes krachteloos te maken, dan zou Hij dat niet hebben gezegd.

Hij zegt niet 'het is nu nog niet goed om de woorden van Mozes krachteloos te maken', om later te zeggen: 'het is nu tijd om Mozes krachteloos te maken.'

Dat zou ons tot nadenken moeten stemmen. Waarom heeft Jesjoea tijdens Zijn bediening onderwezen dat de mensen die onjuiste leerstellingen hadden, zich moesten bekeren naar wat Mozes schreef ... als wat Mozes schreef geen waarde meer had en niet meer van kracht was als geldige instructie van God?

Als Jesjoea ons de waarheid gaf en die bewandelde, zou Hij dat dan ook niet hebben onderwezen? Als Jesjoea gehoorzaamheid leert aan wat Mozes schreef, en Hij onze Heer is, moeten we dan naar Hem luisteren? Is wat er fout was in Marcus 7, het krachteloos maken van Mozes, nu wel goed? Is wat toen verkeerd was, nu toch weer goed? Kan verkeerd opeens goed worden?

Heeft Jesaja hier niet voor gewaarschuwd?

Jesaja 5: 20

“Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter.”

Jesjoea was voortdurend bezig om de Farizeeën te onderwijzen dat zij het Woord van God, waarvan ze zeiden dat ze het geloofden, zelf ook moesten naleven. De Farizeeën zeiden met hun mond dat wat Mozes schreef waar was, en van God kwam, maar maakten het in de praktijk krachteloos door hun tradities.

Jesjoea noemde hen huichelaars.

Markus 7:6-7

“Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: “Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.””

Hij probeerde hen herhaaldelijk te leren dat het Woord van God, waarvan Jesjoea zei dat Hij dit Woord was in het vlees (Johannes 1:14) (Openbaring 19:13), vandaag nog steeds hetzelfde Woord van God is als gisteren en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8), en ook hetzelfde Woord van God is dat moet worden gepraktiseerd. Het Woord van God is onveranderlijk. (Jesaja 40:8)

De meesten van hen weigerden om dit te begrijpen. Ze hadden de "Bijbel in het vlees" rondlopen, die hen onderwees, maar ze weigerden om alleen maar de waarheid waarover Mozes schreef te doen. In plaats daarvan richtten ze zich op wat ze zelf wilden doen ... niet op wat God wilde dat ze deden.

Johannes 7:19

“Heeft Mozes u niet de Wet gegeven? En niemand van u doet de Wet. Waarom probeert u Mij te doden?”

Staan de woorden van Mozes ook in onze Bijbel? Leven wij ernaar? Is wat toen verkeerd was nu ineens goed, of wat toen goed was nu verkeerd? Doen we wat Mozes schreef? Geloven we dat dit de waarheid is? Geloven we dat het een middel is om God en anderen lief te hebben?

Jesjoea zei dat we moeten doen wat de Farizeeën en leraren van de Wet onderwezen, namelijk de woorden van Mozes... die ze woord voor woord onderwezen vanuit de stoel van Mozes ..., maar Jesjoea zei ook dat we niet moeten doen naar hun werken ... omdat ze de werken doen van hun tradities en doctrines, die in strijd zijn met de woorden van Mozes, die ze lezen uit de stoel van Mozes.

Mattheüs 23:2-3

“De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet.”

Waarom nemen we Jesjoea hier niet serieus? Waarom doen velen van ons niet wat werd voorgelezen uit de Stoel van Mozes, en doen we hetzelfde als de Farizeeën, namelijk Mozes krachteloos maken door onze eigen leer en tradities? Zoals Jesjoea in Marcus 7 onderwees, moeten we het Woord van God doen, en het niet verlaten of krachteloos maken. Hij noemt hen zelfs huichelaars. Omdat ze de Wet prediken, maar die zelf niet doen.

Een aantal van de meest heftige woorden die Jesjoea sprak, tegen degenen die de woorden van Mozes krachteloos maakten, staan in Mattheüs 23. Toch maken ook wij hetzelfde Woord van God krachteloos, zij het met onze eigen tradities en leerstellingen. Het Woord van God dat wij geloven, waaraan wij trouw zijn en waaraan wij ons toewijden.

Eén van de ergste dingen die we kunnen doen, is zeggen dat we het Woord van God geloven, terwijl we in de praktijk doctrines volgen die ingaan tegen het Woord van God. Jesjoea zei dat dit hetzelfde is als wetteloosheid, wat huichelaars doen. Beweren we dat we het Woord van God geloven, dat we er trouw aan willen zijn en ons eraan toewijden, terwijl we het vervolgens niet in praktijk brengen? Zijn Leviticus 11 en 23 bijvoorbeeld nog steeds het Woord van God?

Natuurlijk ...

Mattheüs 5:17-19

“Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen;...”

In Mattheüs 5 sprak Jesjoea over mensen die niet wisten dat ze in strijd met het Woord van God onderwezen, ze vergisten zich vanuit onwetendheid. Ze zullen daardoor de minsten zijn in het Koninkrijk. Maar hoe zit het met degenen die onderwijzen tegen het Woord van God, maar beter zouden moeten weten? Hoe zit het met degenen die prediken en onderwijzen tegen de Geboden van God, en gewoon weigeren om de waarheid te horen?

Mattheüs 7:21-23

“Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Merk je het patroon al op? Wetteloosheid...Wetteloosheid in Markus 7, Wetteloosheid in Mattheüs 23, Wetteloosheid in Mattheüs 5, Wetteloosheid in Johannes 7, Wetteloosheid in Mattheüs 7...

In aanloop naar Zijn punt in Mattheüs 7, sprak Jesjoea al over wolven.

Mattheüs 7:15-20

“Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen.”

Wist je dat de Schrift deze termen voor ons beschrijft? Bomen zijn mensen (Jesaja 56:2-4) (Markus 8:24). Bomen zijn ontstaan uit een zaadje. Het zaad is het Woord van God (Lukas 8:11, 1 Petrus 1:23). Bomen brengen vrucht voort naar de aard, of het DNA, van dat zaad. Men kan op basis van de soort vrucht die wordt voortgebracht, vertellen welk zaad er in een persoon aanwezig is, het Woord van God, of het zaad van de tegenstander. Een "Woord van God" -boom produceert "Woord van God" -vruchten. Het is eigenlijk een heel eenvoudig concept.

Maar er wordt hier nog een term genoemd...wolven.

Heb je je ooit afgevraagd wie er volgens de Schrift wolven zijn? Bij elke symbolische vermelding van wolven in de Bijbel, wordt er verwezen naar degenen die tegen de Wet van God onderwijzen, waarmee ze ook tegen het Woord van God onderwijzen. Zij zijn de slechte bomen, die slechte vruchten voortbrengen ... maar Jesjoea had ons dat niet hoeven vertellen... we hoeven alleen maar de gedeeltes te lezen waar we in de Schrift de wolven zien opduiken, om daaruit te leren wat wolven doen en om de vrucht van de wolven te herkennen.

Hier is een voorbeeld uit de Profeten, dat gaat over de laatste dagen, bij het begin van de Dag van de Heer, of de Dag van de Gramschap:

Ezechiël 22:23-28

“Het woord van de HEERE (JHWH) kwam tot mij: Mensenkind, zeg tegen *het land*: U bent een land dat niet gereinigd is, dat zijn regen niet *heeft gekregen* op DE DAG VAN DE GRAMSCHAP. Er is een samenzwering van zijn profeten in zijn midden. Zoals een brullende leeuw die een prooi verscheurt, eten zij de mensen op. Rijkdom en kostbaarheden nemen zij mee. Talrijk maken zij zijn weduwen in zijn midden. Zijn priesters hebben MIJN WET geweld aangedaan, zij hebben de aan MIJ GEHEILIGDE GAVEN ontheiligd. Tussen heilig en onheilig hebben zij GEEN onderscheid gemaakt en *het verschil* tussen onrein en rein hebben zij NIET duidelijk gemaakt. Zij hebben hun ogen GESLOTEN voor Mijn sabbatten. Ik word in hun midden ONTHEILIGD. Zijn VORSTEN zijn in hun midden als WOLVEN die een prooi verscheuren om bloed te vergieten, om mensen om te brengen, omdat zij uit zijn op WINSTBEJAG. Zijn profeten BEPLEISTEREN hen met witkalk. Zij zien valse *visioenen* en voorspellen hun leugens door te zeggen: Zo zegt de Heere HEERE (JHWH). En de HEERE (JHWH) heeft NIET gesproken!”

De wolven hadden beter moeten weten. Ze zijn de leiders, de herders. Eigenlijk zegt God hier dat Hij daarom, in de laatste dagen, tegen deze herders zal zijn, en dat Hij aan het eind terug zal moeten komen om als enige ware Herder te regeren.

Ezechiël 34:10

“Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál die herders! Ik eis Mijn schapen op uit hun hand, en doe hen ophouden met het weiden van de schapen. Die herders zullen zichzelf niet meer weiden en Ik zal Mijn schapen uit hun mond redden, zodat ze hun niet *meer* tot voedsel zijn.”

Overweeg om heel Ezechiël 34 te lezen om de context van de Dag van de Heer te zien, wanneer Hij als David, terugkeert om Zijn schapen te verzamelen en te regeren in het land.

Ten aanzien van de Wet van God worden velen gewoon misleid. Ze zijn nog niet op het punt dat ze beter kunnen weten. Ze wandelen nog niet volgens het hele Woord van God, en onderwijzen het ook niet, omdat ze het fout hebben en dit nog niet begrijpen. In Mattheüs 5 zegt Jesjoea over hen dat ze de minsten zullen zijn in het Koninkrijk.

Maar er zijn ook mensen die beter zouden moeten weten, maar daar niet naar leven. Zij hebben de gehele waarheid, dat is het Woord van God, gezien, maar ze hebben het Woord van God verworpen. In het voorbeeld dat Jesjoea geeft in Mattheüs 7:21, zien we dat deze groep echt gelooft dat ze zijn gered, maar dat ze door hun voortdurende wetteloosheid, laten zien dat ze niet écht geloven in het Woord van God.

Judas 1:4

“Want er zijn sommige mensen binnengeslopen, die tot dit oordeel al lang tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid, en *die* de enige Heerser, God en onze Heere Jezus Christus, verloochenen.”

We kunnen niet het Woord van God verwerpen in onze dagelijkse wandel en tegelijkertijd zeggen dat we het geloof hebben en het Woord bewaren. We moeten niet vergeten dat Christus het Woord van God is, we kunnen niet het Woord van God ontkennen, of het Woord van God verwerpen, en tegelijkertijd beweren dat we Christus kennen en Hem volgen. Dat is een oxymoron.

Christus is trouw aan het Woord van God omdat Hij het Woord van God is. Als wij Hem, het Woord van God, verloochenen dan MOET Hij ons verloochenen omdat het Woord van God zegt dat Hij ons moet verloochenen ... Hij moet zich aan Zijn Woord houden...

2 Timotheüs 2:12-13

Als wij volharden, zullen wij ook met *Hem* regeren. Als wij *Hem* verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen. Als wij ontrouw zijn, blijft Hij getrouw. Hij kan Zichzelf niet verloochenen.

Zelfs al zouden we het Woord van God verloochenen, en datgene waar we in zouden moeten geloven verloochenen, dan nog blijft Christus trouw aan het Woord van God ... want Hij is vandaag nog steeds hetzelfde Woord van God als gisteren en voor eeuwig. Als we het Woord van God, dat is Christus, verloochenen en Christus ons niet zou verloochenen, dan zou Christus ook schuldig zijn aan het verloochenen van het Woord van God, dan zou Hij Zichzelf verloochenen.

Alleen het geloof in het Woord van God, het geloof in de Messias, biedt ons het geschenk van de genade. Als we ons geloof in het Woord verloochenen, dan verloochenen we ook de genade. Het is een totaal pakket. Dit betekent niet dat we, als we een fout maken of een zonde begaan, uit het geloof zijn gevallen. Het betekent dat we niet kunnen blijven zondigen, en blijven leven alsof het Woord van God niet waar is, en dan nog steeds beweren dat we geloven dat het Woord van God waar is.

Hebreeën 10:26-30

“Want als wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over, maar *slechts* een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzegend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden. Als iemand de wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op *het woord van twee of drie* getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God vertrapt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft? Wij kennen immers Hem Die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En verder: De Heere zal Zijn volk oordelen. Het is iets vreselijks om in de handen van de levende God te vallen.”

We kunnen het geloof niet opeisen met onze mond, en hetzelfde geloof ontkennen in onze daden:

Jakobus 2:17

“Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood.”

Jakobus 2:26

“Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.”

Als er in de hele Bijbel één vers is, dat we zeer serieus moeten nemen, dan is het Mattheüs 7:21.

De mensen die beter hadden moeten weten zullen het ooit op een harde manier te weten komen, in een zeer trieste realiteit. De persoon die zij Heer noemen, voor Wie ze vele werken deden, zal aangeven dat Hij ze niet kent. Ze kenden zelfs de naam, ze deden werken in Zijn naam, maar Hij zal zeggen dat Hij ze niet kent. Hij zal hen beschuldigen van wetteloosheid, Hij zal hun gebrek aan geloof in het Woord van God, dat is Jesjoea, ofwel Jezus Zelf, tentoonstellen. Daarom zei Paulus dat we onszelf en ons geloof moeten onderzoeken (2 Korinthe 13:5).

We mogen niet vergeten dat het Woord van God de Messias is, en dat de Messias het Woord van God is. Als we Hem ten volle aanvaarden, dan aanvaarden we daarmee ook het volledige Woord van God. Het is een totaal pakket, en we kunnen niet kiezen welke deel van de Messias we leuk vinden en willen kennen.

Dus moeten we *alles toetsen* aan dat Woord.

Is het mogelijk dat de hedendaagse theologie het fout heeft? Absoluut ... Het is zelfs zo erg dat Jesjoea beweerde dat de tradities en leringen van de Farizeeën fout waren, doordat zij verloochenden wat Mozes schreef.

In deze serie proberen we aan te tonen dat ook de hedendaagse tradities en leerstellingen fout zijn, omdat wat Mozes schreef erin wordt verloochend. In essentie gaan we leren, of opnieuw leren wat Jesjoea ons al heeft geleerd. We zien het gevestigde Bijbelse patroon dat de heersende doctrine en uitleg in onjuistheden blijft wandelen, ondanks correctie.

Is dit patroon veranderd? Is er iets nieuws onder de zon? (Prediker 1:9). We zijn immers nu op het punt dat velen onderwijzen dat, volgens de traditie en de kerkelijke leer, de woorden van Mozes niet meer gelden voor Gods volk. Er wordt immers door velen geleerd dat de instructies uit Leviticus 23 en Leviticus 11, delen van het Woord van God, niet meer voor ons gelden.

*Volgens schattingen zijn er op dit moment meer dan 33.000 christelijke denominaties in 236 verschillende landen. Dat is duidelijk een symptoom van één of ander probleem. Immers niet iedereen kan gelijk hebben.*¹[World Christian Encyclopedia, Barrett, Kurian, Johannesson (Oxford Univ Press, 2e editie, 2001)]

Als we daar even over nadenken, dan zijn de meesten van het daarmee eens. We vragen ons echter zelden af waarom het geloof zo verdeeld is. Als de 27 denominaties uit de eerste eeuw al een probleem waren, hoeveel te meer zijn 33.000 denominaties dan een probleem.

We vinden het vaak moeilijk om toe te geven dat we fout zitten ...hoe konden tenslotte zoveel mensen voor zo'n lange tijd verkeerd zitten? Als je protestant bent, moet je je echter realiseren dat de protestantse beweging werd geboren uit het besef, dat mensen vele honderden jaren lang, een verkeerde leerstelling hadden aangehangen. Eigenlijk geeft elke protestant toe dat er bijna 1500 jaar lang een ernstig verkeerde doctrine was geweest. Daar vloeyde immers de Reformatie uit voort.

In de Reformatie werden zeker veel fouten teniet gedaan. We namen één stap, zetten één voet uit een corrupt religieus systeem van vroeger.

Maar nu ... nu is het tijd om de andere voet uit dit systeem te halen ... zoals Judas zei voordat hij waarschuwde in vers 4 ...

Judas 1:3-4

“Geliefden, toen ik mij er met alle inzet toe zette u te schrijven over de gemeenschappelijke zaligheid, werd ik genoodzaakt u te schrijven met de aansporing om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is. Want er zijn sommige mensen binnengeslopen, die tot dit oordeel al lang tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid, en *die* de enige Heerser, God en onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), verloochenen.”

Zoals Judas zei, is het tijd om terug te gaan naar het geloof dat iedereen in de praktijk bracht, het evangelie dat iedere persoon in de Bijbel had ontvangen, zelfs het volk Israël, bij de Sinai:

Hebreeën 4:2

“Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen (*degenen die rebelleerden bij de berg Sinai*). Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.”

Zijn we te snel gestopt met het toetsen van leerstellingen en tradities? Hebben we nog steeds bagage die we met ons meedragen? Het is heel simpel, zowel de Bijbel als de geschiedenis leren ons, dat mensen, ongeacht hoe lang iets al vaststaat en hoe slim ze zijn, ongeacht hoeveel mensen hetzelfde geloven als zij, een doctrine kunnen hebben, die net zo on-Bijbels is als die van de Farizeeën ... en helaas kan dat, net als bij de Farizeeën, wetteloosheid aanmoedigen.

De enige manier om te kunnen weten of we in de waarheid staan, is als we dat wat we geloven toetsen aan de enige gevestigde Waarheid. Jesjoea is de waarheid. Wat hij in praktijk bracht en onderwees is de waarheid.

Psalm 119:142

“Uw gerechtigheid is een gerechtigheid voor eeuwig en Uw Wet is waarachtig.”

Daarover gaat deze studie. Er is veel doctrine, waarin wordt beweerd dat wat Jesjoea voorleefde en onderwees als waarheid, en waarvan Psalm 119:142 zegt dat het waarheid (waarachtig) is, en welke instructies afkomstig waren van God Zelf, niet langer geldige instructies zijn. Met andere woorden, het Woord van God, dat Jesjoea en elke auteur van de Bijbel in de praktijk brachten, geldt niet meer voor ons, en is weggedaan.

Wanneer de Bijbel de Wet van God goed, heilig, waarheid, de weg, het licht, het leven, de vrijheid, perfect, en gerechtigheid noemt ... zou je denken dat God nog steeds zou willen dat we dit in bezit hebben als een manier om te leven. Wat voor God zou zoiets goeds van Zijn volk wegnemen? En wat voor soort mensen zijn wij om te beweren dat God zoiets deed, en dat dit op één of andere manier een goede zaak is?

Toen dit voor het eerst tot mij doordrong, was ik lid van een grote Baptistenkerk. Toen ik vragen begon te stellen, werd ik snel doorverwezen naar de volwassen zondagsschool leraar. Ik stelde hem een aantal weken diverse vragen, en hij was zowel snel als vriendelijk in zijn antwoorden. Toch was ik niet tevreden met zijn antwoorden, hij leek te negeren of niet te begrijpen wat ik onder zijn aandacht bracht. Hij beantwoordde mijn vragen nooit volledig, en gaf geen oplossing voor de tegenstrijdigheden, en verwees mij al snel naar een ander vers, meestal van Paulus. Onder het mom dat hij het erg druk had,

verwees hij mij uiteindelijk naar het boek *'Het Einde van de Wet: Het Verbond van Mozes in de Paulinische Theologie'*, door Jason C. Meyer.

Ik ben erachter gekomen dat de titel de inhoud goed dekt. Het gaat eigenlijk allemaal over Paulus. In het Oude Testament is er echter geen enkele profetie die voorzegt dat de Wet van God zal gaan veranderen. En dat is een probleem in het licht van Amos 3:7.

In feite zei God dat we nooit moeten toevoegen, of wegnemen van de Wet (Deuteronomium 12:32). Jesjoea onderwees en leefde de Wet van God, zoals geschreven door Mozes, dus we kunnen niet beweren dat onze Heer de Wet heeft gewijzigd. In feite zei Jesjoea dat er niet één jota of tittel van de Wet voorbij zou gaan totdat de hemel en aarde voorbijgaan. Volgens Petrus moeten we nog steeds uitzien naar die dag (2 Petrus 3:13), en Openbaring 21 beschrijft die dag tot in detail. Het is nog niet gebeurd. De hemel en de aarde zijn er nog steeds.

En zo kunnen we ingaan op elke jota of tittel van de Wet die wordt verwijderd. Op elke leer die zegt dat er instructies van God zijn die wij niet meer hoeven te houden.

Je zou denken dat het bijna niet te missen is.

Het is zelfs zo dat als Jesjoea ook maar iets van de Wet van God zou veranderen, Hij volgens Deuteronomium 13 zou worden beschouwd als een valse profeet. Deuteronomium 13 was de test die werd gebruikt om te bepalen of een leraar echt of vals was. Het is Gods eigen definitie.

Als we ervan uitgaan dat Hebreëen is geschreven door Paulus, en velen geloven dat, dan blijven alleen Handelingen 10, het visioen van Petrus, en Handelingen 15, over als onderbouwing voor het geloof dat God Zijn Wet veranderde voor Zijn volk.

Als je, met betrekking tot de Wet van God, Handelingen 10 en Handelingen 15 nog niet hebt onderzocht en nog steeds gelooft dat die hoofdstukken kunnen worden gebruikt om aan te tonen dat delen van wat Mozes schreef als Woord van God zijn afgeschaft, dan raden we je aan om die hoofdstukken zeer zorgvuldig te bestuderen en te toetsen. Wil je onze visie op Handelingen 10 en 15 lezen, bekijk dan onze studies daarover.

Zodra je die hoofdstukken goed begrijpt, blijven alleen de brieven van Paulus nog over. Bijna elke tekst die als bewijs wordt aangedragen om aan te tonen dat God Zijn Wet heeft veranderd voor Zijn volk, is van Paulus. Is dat niet interessant? Zelfs in de titel van het boek dat ik noemde, worden Paulus en zijn vermeende theologie gezien als de kern van de steun voor het "Einde van de Wet."

Misschien ligt het aan mij, maar is het niet een beetje eigenaardig dat een boek over Paulus gaat over het "einde van de Wet" ... Hebben we niet laten zien hoe vaak Jesjoea, tijdens Zijn bediening, predikte tegen wetteloosheid, wat Hij omschreef als het ingaan tegen wat Mozes schreef?

Hopelijk heeft het eerste deel van deze serie al een aantal dingen duidelijk gemaakt. Je moet je realiseren dat de meerderheid niet altijd gelijk heeft. In belangrijke zaken hebben delen van Gods volk het veel vaker, voor honderden jaren, bij het verkeerde eind gehad.

Als we moeite hebben om dat te geloven, dan moeten we de hele Reformatie wegdoen en kunnen we net zo goed gewoon Rooms- Katholiek worden. Alles moet getoetst worden aan het Woord van God, en dat is onze eigen verantwoordelijkheid. We doen onszelf te kort als we dat niet doen...

Misschien twijfel je al over je begrip van het veranderen van de Wet van God, of het afschaffen ervan ... Als je echter niet eens open staat voor die mogelijkheid, en niet bereid bent om je geloof en het begrip hiervan te toetsen aan het Woord van God, dan zal deze onderwijs serie voor jou niet van waarde zijn.

Nogmaals, bijna elke verdediging van het paradigma, of de doctrine, dat de Wet is afgeschaft, is gebaseerd op de brieven van Paulus. In de volgende studie in deze serie zullen we de "Paulus die u nooit gekend heeft" introduceren.

... We zullen te rade gaan bij Paulus' vriend Petrus, en zien wat hij te zeggen heeft over de brieven van Paulus en het verwijderen van delen van de Wet van God.

... We zullen zien wat Paulus zei toen hij in de verhalen uit Handelingen, meerdere malen werd beschuldigd dat hij niet onderwees wat Mozes schreef.

... We zullen een begin maken met de uitleg van enkele brieven van Paulus om te bepalen of hij echt tegen de Wet van God onderwees.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)